

ת"פ 45761/05/17 - מדינת ישראל נגד חמוס דסוקי (עציר) - נדון, עאהד אלטורי

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד
ת"פ 45761-05-17 מדינת ישראל נ' דסוקי(עציר)
ואח'

בפני
בעניין: כבוד השופטת דנה מרשק מרום
מדינת ישראל - באמצעות פמ"מ וע"י עו"ד
עינת לב ארי

המאשימה

נגד

1. חמוס דסוקי (עציר) - נדון
2. עאהד אלטורי (עצור/אסיר בפיקוח) - ע"י
עו"ד צבי אבנן

הנאשמים

גזר דין

כתב-האישום

1. נאשם 2 הורשע על יסוד הודאתו בעובדות כתב אישום מתוקן שגובש במסגרת הסדר דיוני, בעבירות של **עסקה אחרת בנשק ותחמושת** לפי סעיף 144 (ב) לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (להלן: "חוק העונשין"), ו**נשיאת נשק ותחמושת** לפי סעיף 144 (ב) רישא לחוק העונשין.

2. מכתב האישום המתוקן בעניינו של נאשם 2 בלבד עולה, כי עובר ליום 3.5.17, פנה נאשם 1 לנאשם 2 וביקש לרכוש אקדח, ונאשם 2 נענה לבקשה. בהמשך, ביום 3.5.17 בשעה 15:27 שוחח נאשם 2 עם נאשם 1 והודיע לו כי האקדח ברשותו ומסר את מחירו. לבקשתו של נאשם 1 סוכם כי נאשם 2 יבדוק עם אחר שזהותו אינה ידועה (להלן: "האחר"), ממנו הגיע האקדח, את סוגיית המחיר.

בשעה 17:41 בשיחה נוספת, הודיע נאשם 2 לנאשם 1 כי האחר עומד על המחיר וכי נאשם 2 בדק את האקדח. סוכם שנאשם 1 יגיע לנאשם 2 לרהט על מנת לרכוש את האקדח כשברשותו סכום הכסף הנדרש. בסמוך לאחר מכן, יצא נאשם 1 מלוד לרהט ברכב.

ברהט פגש נאשם 1 את נאשם 2, העביר לו תמורה, ונאשם 2 העביר לרשותו אקדח חצי אוטומטי

עמוד 1

מסוג יריחו, שחסרה בו לוחית מספר סידורי, ומחסנית שהכילה שני כדורים.

בהמשך, נסעו הנאשמים ברכב מרהט ללוד כשנאשם 2 נהג ברכב, נאשם 1 ישב מקדימה במושב הנוסע, והאקדח ובתוכו המחסנית היו מונחים לרגליו של נאשם 1. בשעה 20:40 לערך ובסמוך ללוד נעצרו הנאשמים ברכב. בחיפוש שנערך ברכב נתפסו האקדח ובתוכו המחסנית במיקום שפורט לעיל, וכן סך של ₪ 5,760 שנתפסו ברשותו של נאשם 1.

3. גזר-דין בעניינו של נאשם 1, אשר הורשע בעבירות של רכישת נשק ותחמושת ונשיאת נשק ותחמושת, ניתן ביום 14.3.19 לאחר שב"כ הצדדים הציגו הסדר טיעון סגור. בהתאם להסדר, הוטל עליו עונש מאסר בפועל בן 30 חודשים ויום, והופעל מאסר מותנה בן 12 חודשים - חלקו במצטבר, כך שבסך הכל הוטל עליו עונש מאסר בפועל בן 36 חודשים ויום, קנס בסך 7500 ₪, וחילוט הכסף שנתפס ברשותו.

תסקיר שירות המבחן

4. הנאשם 2 (אשר ייקרא משלב זה "הנאשם") נשלח בהסכמה לקבלת תסקיר שירות המבחן ממנו עולה, כי הוא כבן 26, נשוי ואב לשלושה ילדים בגילאים 4 חודשים עד 5 שנים, שוהה ב"מעצר בית" לילי ברהט ועובד כשנה אצל בן דודו במוסך ברהט. לפני מעצרו התגורר עם משפחתו בלוד ועבד עם אחיו בעסק שבבעלותם בתחום הבניין ברהט, כשבמהלך 6 השנים האחרונות הוכיח מוסר עבודה ויציבות ברמה התעסוקתית. סיים 12 שנות לימוד, אך אינו יודע קרוא וכתוב, ותיאר בעיות התנהגות וקשיים לימודיים במשך השנים ומצב כלכלי קשה בבית ההורים.

הנאשם, נעדר עבר פלילי, מודה בביצוע העבירה, ומסר כי שותפו לעבירה, אותו הכיר מהשכונה בה התגורר בלוד, התקשר אליו וביקש שימצא לו נשק בדחיפות, הוא רצה לעזור ולא הבין שמדובר בעבירה. עוד שיתף כי נאשם 1 אינו בגדר חבר, והתקשה להסביר מדוע פנה דווקא אליו. תיאר כי החיפוש אחר נשק והקשר עם נאשם 1 ריגש אותו. שירות המבחן התרשם מיכולות ורבליות תקינות של הנאשם, שהצליח להימנע ממעורבות קודמות בפלילים ומתאמץ להשתלב בתעסוקה באופן רציף.

שירות המבחן מעריך, כי קיימת רמת סיכון להישנות התנהגות עוברת חוק. הנאשם מודה באופן חלקי במיוחס לו, אינו לוקח אחריות על הנסיבות שהובילו לביצוע העבירות, נוטה להשליך אחריות על אחרים, מתקשה בבחינה עצמית של בחירותיו ושל קשריו השוליים, ובולט כי נוטה לטשטש את הליך תכנון מעשיו.

הנאשם הביע צער וחרטה על מעשיו, מבין כי עליו להיענש על מעשיו, אך הביע תקווה כי יענש בעבודות שירות, כך שיוכל לחזור להתגורר עם משפחתו, לאחר תקופה ממושכת של שהייה בתנאים מגבילים. הביע רצון ומוטיבציה להשתלב בהליך טיפולי, והשתתף בקבוצה חד-פעמית שמטרתה לבחון התאמתו ויכולתו להיתרם מהליך טיפולי. במפגש בלט כי הוא מתקשה לראות בעייתיות כלשהי במעשיו,

עסוק בהשלכת אחריות על סביבתו ומתקשה לקחת אחריות אישית. צוין כי בשלב זה השירות מתקשה להעריך את יכולתו של הנאשם להפיק תועלת מהליך טיפולי, וככל שבית-המשפט יהיה סבור שיש מקום לבחון התאמה להליך טיפולי, יש צורך בדחיית הדין.

טיעוני הצדדים

5. העתירה העונשית של המדינה זהה לעונש שנגזר על נאשם 1 - 30 חודשי מאסר, נוכח המרכזיות של הנאשם בביצוע העבירות, חומרתן ונסיבותיהן, הצורך בהרתעה והגנה על האינטרס הציבורי.

ב"כ המאשימה ציינה, כי הנאשם, נעדר עבר פלילי, הודה והורשע לאחר שנשמעו ראיות בתיק. תסקיר שירות המבחן הוא תסקיר שלילי, שלא בא בהמלצה טיפולית, אלא עוסק בנאשם המתקשה לבחון את דפוסי, את קשריו השוליים, מודה באופן חלקי במיוחס לו, אינו לוקח אחריות ונוטה להשליך אחריות על אחרים.

טענה, כי הנאשמים שותפים לביצוע העבירה, אבל חלקו של הנאשם, לא רק זהה אלא אף גדול יותר משל שותפו, שכן הוא ביצע את העסקה עצמה. הנאשמים נסעו ביחד והאקדח נמצא ברכב, אך הנאשם הוא זה שיצר את העסקה וגרם לכך שהאקדח יעבור מגורם כלשהו לידי של נאשם 1.

ב"כ המאשימה הפנתה להנחיות פרקליט המדינה ועתרה לקביעת מתחם עונש הולם שנע בין 2 ל- 6 שנות מאסר, ובנסיבות בהן התיק החל להיות מנוהל, התקבל תסקיר שלילי, וחלקו בביצוע העבירה זהה אם לא חמור יותר מחלקו של נאשם 1 שקנה את הנשק, העונש של הנאשם צריך להיות קצת מעל הרף התחתון. על כן, עונש של 30 חודשי מאסר הוא עונש ראוי, ויש להטיל בנוסף להטיל מאסר על תנאי וקנס משמעותי.

6. הסניגור הדגיש, כי הנאשם היה במעצר מעל לחודשיים, הועבר למעצר בתנאי איזוק למשך כ- 8 חודשים, ומאז מרץ 2018 מצוי בתנאים מגבילים בשעות הלילה, כשלאורך כל התקופה הוא מורחק מאשתו וילדיו, אשר מתגוררים בלוד.

הדגיש, כי הגיע להבנות עם הפרקליטות עוד בתחילת ההליך, אך נאלץ לנהל הוכחות בשל עמדת הפרקליטות ועמדתו של הנאשם 1, כשהוא חשש מלשמש כעד תביעה. הנאשם מודה במיוחס לו, מתחרט על מעשיו, ובעל תובנה לחומרתם.

הזכיר, כי לנאשם 1 עבר פלילי כבד, הוא זה שפנה ולחץ על הנאשם, שלא קיבל כל תמורה על חלקו. האזנות הסתר בתיק מעידות כי הנאשם לא היה מוכר למשטרה.

לעומתו, הנאשם נעדר עבר פלילי, ואינו יודע קרוא וכתוב. הסניגור תקף את האמור בתסקיר שירות המבחן, ובין השאר הכחיש את האמירה לפיה הנאשם מנהל קשרים שוליים - גם אם חלק מבני משפחתו נחשבים עבריינים.

ניתוח גזר-הדין של נאשם 1 מעיד על כך, שעל הנאשם ראוי שייגזר עונש של שנת מאסר. בהתחשב בתקופה בה שהה במעצר ממש ובמעצר בתנאי איזוק בהרחקה מבני משפחתו, יש להשית עליו עונש של עבודות שירות לתקופה של 9 חודשים (ללא ניכוי תקופת המעצר), כך שהתוצאה הסופית ממילא מתקרבת לענישה הראויה של שנת מאסר בפועל. טען, כי אינו מתייחס לעבירה של הובלת הנשק, שהיא עבירה נלווית, הרכב הוא של הנאשם 1 ואלמלא הנאשם 1 נסע ברכב, מעשיו של הנאשם לא היו מגיעים לכדי ביצוע עבירה.

7. בדברו לבית-המשפט, מסר הנאשם כי: **"אני מתנצל על זה, אני הודיתי בתיק וזה היה לחץ מהנאשם 1 ואני אף פעם לא היו לי עבירות. אני יש לי 3 ילדים ויש לי אישה ואני מורחק מהם ואני לא יודע מה לעשות ואני מתנצל על זה. אם הייתי מגיע הביתה היו הורגים אותי על העבירה הזו, האחים שלי לא עבריינים ואני מודה בעבירה ואני מתנצל על זה."** (עמ' 60-61 לפרוטוקול).

דין והכרעה

8. בהתאם להוראות תיקון 113 לחוק העונשין בסעיף 40ג(א), לצורך קביעת מתחם העונש ההולם יש להתחשב בערך החברתי שנפגע, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

9. העבירה המרכזית אותה ביצע הנאשם היא עבירת נשק חמורה, לצידה קבע המחוקק עונש של 15 שנות מאסר, ובמעשיו פגע בערך המוגן של שלום הציבור ובטחונו:

"להעברתם של כלי נשק מיד ליד באופן בלתי חוקי, ללא פיקוח או בקרה, עלולות להיות השלכות הרוח אסון. פעילות עבריינית כזו יכולה להוליד תוצאות קשות ועל כן היא מהווה סיכון ממשי לשלומם של הציבור..." (ע"פ 1903/13 עא"ש נגד מדינת ישראל [14.7.13]).

במקרה דנן הפגיעה בערך המוגן היא בעוצמה גבוהה, על רקע מעורבותו הדומיננטית של הנאשם באירוע והעובדה שהביא לכך שנשק קטלני יחד עם תחמושת מותאמת התגלגל לידי ידיים עברייניות.

10. באשר לנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, לפי סעיף 40ט(א) לחוק העונשין ייאמר, כי הנאשם הוכיח שכלי נשק הוא דבר זמין עבורו, והוא לא היסס למלא תפקיד משמעותי בעסקת הנשק, גם אם הנאשם 1 הוא מי שחולל אותה. הנאשם הוכיח מעורבות אינטנסיבית בעולם הנשק, בכך שידע למי עליו לפנות כדי להשיג נשק, ניהל מו"מ בקשר למחיר ולדבריו אף בדק בעצמו את הנשק. לאחר שהנאשם 1 הגיע אליו עוד באותו היום, הנאשם הוא זה שקיבל את התמורה לידיו - והביא למימוש העסקה כאשר הוא מסר לידי הנאשם 1 אקדח, מחסנית ושני כדורים. בסוף האירוע, הנאשם הוא שנהג ברכבו של

הנאשם 1, למרגלותיו נמצאו הנשק והתחמושת. החלק האופרטיבי של העסקה, מהנקודה שהנאשם הודיע שיש ברשותו נשק, ועד לתפיסה, התרחש באותו היום - מה שמוכיח את הזמינות הגבוהה של הנאשם לנשק ולגורמים המעורים בו.

פוטנציאל הנזק הוא גבוה - שכן אלמלא התפיסה, היה הנשק מתגלגל ליעד לא ידוע, ועלול היה להיגרם נזק ממשי שנמנע בשל פעילות אכיפה מוצלחת.

11. הנאשם הורשע בהוראת החיקוק אשר יוחסה לו מלכתחילה - סעיף 144(ב2) לחוק העונשין - אך לבסוף, חלף עבירת הסחר בנשק, לאחר שסוגיית התמורה המדויקת נמחקה מכתב-האישום, ובמסגרת ההסדר הדיוני, הובהר שלנאשם מיוחסת עבירה של ביצוע עסקה אחרת בנשק. נזכיר לעניין זה, כי המונח "עסקה אחרת" בא להרחיב את האיסורים לעסקאות בנשק מכל סוג שהוא - ולא רק עסקאות בגדר סחר במובנו הקלאסי, כאשר הגדרה זו טומנת בחובה מגוון עסקאות לא טריוויאליות בנשק (ראו בע"פ 8959/14 **דניאל בן סימון נ' מדינת ישראל** [24.6.15], פסקאות 39-40). אמנם, לצורך קביעת מתחם העונש ההולם יש לקחת בחשבון את העובדה שסוגיית התמורה נותרה לא ברורה, אך מעבר לכך אין בשינוי האמור כשלעצמו כדי להשפיע על מתחם העונש ההולם.

12. באשר למדיניות ענישה באופן כללי, בית-המשפט העליון קורא להחמרה בענישה של כל המעורבים בפעילות פלילית בנשק, אם כי בהדרגה. ראו, למשל, דבריה של כב' השופטת ארבל בע"פ 4945/13 **מדינת ישראל נ' סלימאן** [19.1.2014]:

"... תחילה יש להזכיר את מגמת ההחמרה שחלה בעונשי המאסר הנגזרים על נאשמים בעבירות נשק (עבירת הסחר בפרט, אך גם ביתר עבירות הנשק), אשר באה לידי ביטוי בשורת פסקי דין של בית משפט זה מהשנים האחרונות... גם אני תומכת במגמה זו, וכפי שכתבתי זה לא כבר: 'הסכנה הנשקפת לציבור כתוצאה מעבירות נשק, לצד המימדים שאליהם הגיעו, מחייבים לתת ביטוי הולם וכבד משקל להגנה על הערך חברתי שנפגע כתוצאה מפעילות עבריינית זאת, ולהחמיר את עונשי המאסר המוטלים בגין פעילות עבריינית זאת, בהדרגה'..." (פסקה 14).

וכן ראו קביעותיו של כב' השופט (כתוארו אז) רובינשטיין באותו פסק-דין:

"באשר למדיניות הענישה ומתחם העונש מצטרף אני בלב שלם לחוות דעתה של חברתי השופטת ארבל. עבירות הנשק, שבית משפט זה ראה לטוב לפניו להחמיר בעונשיהן, כפי שהראתה חברתי, היו למכה שאין מנוס מהרתעה מפניה. השילוב בין פוטנציאל עבריינות פלילית לפוטנציאל עבריינות טרור, זו דבר וזו חולירע, מצדיק בעבירות אלה גישת בית שמאי; הפתגם אומר כי אקדח הנראה במערכה הראשונה סופו שיירה במערכה האחרונה; כך לא רק בתיאטרון אלא לא אחת במציאות. סורג ובריה יש בהם הרתעה - כך יש לקוות - על-ידי שייצא

הקול בין הנוגעים בדבר כי אין עסקין בעולם של הפקר, וזה הכלל בעבירות נשק..." (פסקה א').

ובאשר לעבירה של סחר בנשק, והענישה המתחייבת לגבי כל חוליה המעורבת בשרשרת הסחר נקבע:

"החומרה היתרה הכרוכה בעבירות נשק והסיכון הנשקף מביצוען לציבור, מקבלים משנה תוקף בשים לב להיקפיה של התופעה ואופן התפשטותה. כמענה לכך, מסתמנת בפסיקה מגמה עקבית להחמיר את הענישה בגין עבירות אלו, באופן שיהלום את מידת פגיעתן בערכים המוגנים ויקדם את מיגור התופעה... משכך, חרף עיקרון הענישה האינדיבידואלית והמשקל שיש ליתן לנסיבותיו האישיות של כל נאשם לגופו, בבואו לגזור את דינו של מי שהורשע בביצוע עבירות חמורות אלו, על בית המשפט לתת בכורה לשיקולי ההרתעה והאינטרס הציבורי... כן יודגש, הגם שעסקאות סחר בנשק מערבות מטבע הדברים גורמים שונים שחלקו של כל אחד מהם בעסקה הוא משתנה, יש חשיבות בענישה מוחשית של כל אחת ואחת מהחוליות בשרשרת הסחר. כל אחת מאותן חוליות "מוחזקת כמי שמודעת לתוצאות האפשריות הקשות העלולות לנבוע מהשימוש שייעשה בנשק לאחר שיגיע אל 'הצרכן הסופי' בקצה השרשרת..." (ראו בע"פ 8045/17 מחמוד בראנסי נגד מדינת ישראל [16.8.18], פסקה 11).

13. בהקשר זה ייאמר עוד, כי על-פי פסיקת בית-המשפט העליון, יש להטיל עונשי מאסר בפועל בגין עבירות נשק גם על מי שזוהי הרשעתו הראשונה בפלילים (ראו, למשל: ע"פ 6989/13 פרח נ' מדינת ישראל [25.2.2014]).

14. מתחם העונש ההולם ייקבע בהתחשב במדיניות ענישה זו ובנסיבות ביצוע העבירות, כשעסקין במי שפנו אליו בבקשה להשיג נשק, והוא אשר הביא למימוש עסקה באקדח יחד עם מחסנית וכדורים, תוך שהועברה לו תמורה לא ידועה והנשק נתפס בעקבות פעילות משטרתית.

15. עיינתי בפסיקה שהוצגה על-ידי ב"כ הצדדים ובפסיקה נוספת, ולצורך קביעת מתחם העונש ההולם אציין את המרכזיים שבהם:

ע"פ 785/15 פואקה נגד מדינת ישראל [6.12.15]: על המערער הושת עונש של 84 חודשי מאסר בפועל לאחר שהורשע על פי הודאתו בעבירות של תיווך בסם, שתי עבירות של עסקה בנשק לפי סעיף 144(ב2) לחוק העונשין, ועבירה של ניסיון לעסקה בנשק. על-פי האישום השני, הרלבנטי לענייננו, המערער הוא שהתקשר לסוכן לבשר לו שביכולתו לארגן לו שלושה כלי נשק שישימשו אותו בסכסוך עם חמולה. לאחר משא ומתן ביניהם שכלל פגישה מקדמית, נפגש הסוכן עם המערער ומורשע נוסף -

דבש, על מנת לרכוש אקדח חצי אוטומטי מסוג COLT ומחסנית תואמת טעונת כדורים. המערער ודבש נכנסו לרכבו של הסוכן ולאחר חילופי דברים שלף דבש את האקדח שהוסתר מתחת לחולצתו ומסר אותו לסוכן. בתמורה לאקדח, המחסנית והכדורים, מסר הסוכן למערער סכום של 14,000 ש"ח, אותו העביר המערער לדבש. בנוסף, שילם הסוכן למערער סכום של 500 ש"ח עבור שירותיו.

בית- המשפט המחוזי קבע מתחם עונש הולם לאישום זה שנע בין 18 ל- 36 חודשי מאסר, והעמיד את עונשו של המערער על 24 חודשי מאסר בגין אישום זה.

בית-המשפט העליון הפחית במעט את עונש המאסר הכולל שהוטל על המערער והעמידו על 78 חודשי מאסר בפועל על רקע גילו הצעיר, היעדר עבר פלילי, שיתוף הפעולה עם הרשויות ונסיבות חייו המורכבות.

על דבש, שותפו של המערער, שהורשע בשתי עבירות של עסקה בנשק, נקבע מתחם זהה ובית- המשפט המחוזי הטיל עליו 20 חודשי מאסר בפועל בגין עסקה מכירת האקדח והכדורים. באישום הנוסף, דבש היה מעורב במכירת שני תתי-מקלע מסוג קרל גוסטב יחד עם מחסנית וכדורים - ובסך הכל הושתו עליו 5 שנות מאסר בפועל.

בערעור שהגיש על חומרת העונש - ע"פ 448/15 **דבש נגד מדינת ישראל** [26.11.15], קיבל המערער את הצעת בית-המשפט להקלה בעונשו ל - 54 חודשי מאסר, לאחר שהחל לקחת חלק בטיפול קבוצתי ופרטני אינטנסיבי לגמילה מסמים.

ע"פ 1768/14 **גנאיים נ' מדינת ישראל** [22.7.2014], ממנו עולה, כי המערער הורשע בשתי עבירות סחר בגין שתי עסקאות, אחת של מכירת אקדח ותחמושת תואמת, והשנייה מכירת תחמושת (62 כדורים ושתי מחסניות לנשק M-16). נקבע כי חלקו של הנאשם בביצוע המעשים היה העיקרי. על הנאשם נגזרו 36 חודשים מאסר בפועל וקנס בסך 50,000 ₪. ערעורו על חומרת העונש נדחה.

ע"פ 2606/13 **חוסני נ' מדינת ישראל** [2.2.2014] ממנו עולה, כי המערער הורשע בשני אישומים של סחר בנשק בשני אקדחים, ובאישום נוסף של סחר בתחמושת (מחסניות וכדורים של M-16). על המערער, נעדר עבר פלילי, הושתו 45 חודשי מאסר לריצוי בפועל וקנס בסך 30,000 ₪. ערעורו על חומרת העונש נדחה.

ע"פ 4154/16 **דהוד נ' מדינת ישראל** [19.1.2017] ולפיו, המערער מכר יחד עם אחר אקדח ותחמושת לסוכן משטרה. כחודש לאחר מכן, מכר לסוכן אקדח ורובה ציד מאולתר. נקבע כי מדובר בשני אירועים נפרדים, כאשר מתחם העונש ההולם לכל אישום נע בין 2 ל-5 שנות מאסר. על המערער, שלחובתו עבר פלילי לא מכביד, נגזרו 45 חודשים מאסר וקנס בסך 18,000 ₪. ערעורו על חומרת העונש נדחה.

ע"פ 526/14 פלוגי נ' מדינת ישראל [12.3.2014] ממנו עולה, כי המערער מכר לסוכן משטרתי אקדח ומחסנית תמורת 14,000 ₪. המערער סיפק את הנשק אך אחר הוא שיזם את העסקה. בית-המשפט המחוזי קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 18 ל-48 חודשים מאסר בפועל, וגזר על המערער, צעיר אשר עבר הליך שיקומי משמעותי קודם לגזירת דינו, 22 חודשי מאסר בפועל. בית-המשפט העליון עמד על ההליך השיקומי המשמעותי אותו עבר המערער ועל סיכויי שיקומו הגבוהים, והפחית את עונשו ל-16 חודשים מאסר בפועל.

ע"פ 2186/13 עקול נגד מדינת ישראל [18.2.14]. המערער הודה והורשע בארבעה אישומים, שלושה מהם בגין סחר בסמים, והרביעי בעבירות של סחר בנשק והחזקת נשק. באישום הרלבנטי צוין, שהמערער נשא אקדח 9 מ"מ, מחסנית וכדורים, ומכר אותם, בצוותא עם אחר, לסוכן סמוי תמורת 13,000 ₪. ביחס לאישום זה נקבע מתחם ענישה שנע בין 2 - 4 שנות מאסר. על המערער, בעל עבר פלילי מכביד, הושת עונש כולל של 8 שנות מאסר בפועל.

ע"פ 8045/17 בראנסי נגד מדינת ישראל [16.8.18]: המדובר בפרשיה בה היו מעורבים נאשמים רבים שהורשעו בעבירות סחר בנשק ותחמושת ובעבירות נלוות, כשלענייננו רלבנטי גזר-הדין והערעור לגבי המערער 9, אשר הורשע בעבירות של סחר בנשק וקשירת קשר לסחר, בגין מעורבותו בעסקה במסגרתה נמכר לסוכן אקדח קולט ותחמושת תואמת תמורת סך של כ-21,000 ש"ח. המערער נכנס לתמונה לאחר שנסינו של נאשם אחר למכור לסוכן כלי נשק כשל, ובידעו כי ברשותו של המערער אקדח, פנה נאשם אחר אליו, עד אשר סיפק המערער את האקדח, והעסקה הושלמה. בית-המשפט המחוזי קבע מתחם עונש הולם שנע בין 18 ל-48 חודשי מאסר. על המערער הושת עונש מאסר בן 24 חודשי מאסר בפועל, כשצוין כי מערער 9 חזר בו מכפירתו רק לאחר שנשמעה עדות הסוכן, הוא מיזער את חלקו בביצוע המעשים, ובעברו שתי הרשעות.

ערעור על חומרת העונש נדחה, חרף קיומה של המלצה שיקומית בתסקיר.

16. פסקי-דין אלו משקפים קשת מקרים רלבנטיים, כאשר לאחר ביצוע אבחנות מתבקשות, אני

קובעת מתחם עונש הולם אשר נע בין 18 ל-48 חודשי מאסר בפועל לצד רכיבי ענישה נלווים.

17. בעניינו של הנאשם לא נטען ולא הוצג כל שיקול אשר מצדיק חריגה מהמתחם מטעמי

שיקום (או מטעמי הגנה על שלום הציבור). על כן, עונשו ייגזר בתוך המתחם ויש להתחשב בנסיבות אשר אינן קשורות בביצוע העבירות, כמפורט בסעיף 40'א' לחוק העונשין.

18. באשר לנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירות, הנאשם הודה במיוחס לו בכתב אישום

מתוקן בעניינו, לאחר שנשמעה פרשת התביעה - אם כי נראה, כי הוא נגרר לניהול ההליך בעל כורחו. חרף הודאתו בבית-המשפט, מהתסקיר עולה לקיחת אחריות חלקית וקיימת מסוכנות להישנות עבירות בעתיד, כאשר הנאשם נוטה להשליך אחריות על אחרים, מתקשה בבחינה עצמית של בחירותיו ושל

קשריו השוליים, ובולט כי נוטה לטשטש את הליך תכנון מעשיו.

הנאשם הוא אדם צעיר, בעל משפחה, נעדר עבר פלילי, אשר אינו יודע קרוא וכתוב והוכיח יציבות תעסוקתית. לאחר ששהה במעצר ממש למשך כחודשיים, הנאשם מצוי תקופה ארוכה בתנאים מגבילים - לרבות מעצר באיזוק (מחודש יולי 2017 ועד מרץ 2018) - ותוך הרחקה ממשפחתו.

ברקע לכל אלו מצוי גזר-הדין בעניינו של הנאשם 1. גם אם מקבלים את טיעון התביעה באשר לדומיננטיות של הנאשם, הרי שלחובת הנאשם 1 עבר פלילי מכביד בעבירות סמים, רכב, אלימות ונשק, כאשר את העבירה נושא גזר-דין זה ביצע תקופה קצרה לאחר שסיים תקופת רשיון.

מכלול נסיבות אלו לקולה ולחומרה לצד הצורך בהרתעת הרבים מביאים להכרעה לפיה, יש להעמיד את עונשו של הנאשם מעט מעל לרף התחתון של המתחם שנקבע.

19. לאור כל האמור לעיל, אני גוזרת את דינו של הנאשם כדלקמן:

22 חודשי מאסר בפועל, בניכוי ימי מעצרו 3.5.17 עד 11.7.17;

12 חודשי מאסר על תנאי שלא יעבור בתוך 3 שנים מיום שחרורו עבירות נשק מסוג פשע; 6 חודשי מאסר על תנאי שלא יעבור בתוך 3 שנים מיום שחרורו עבירת נשק מסוג עוון.

קנס בסך ₪ 7500 או 75 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב- 5 תשלומים שווים ורצופים של ₪ 1500 כל אחד, החל מיום 1.12.19 ובכל ראשון לחודש שלאחריו. אי תשלום אחד התשלומים במועד יגרום לכך שיתרת הקנס תעמוד לפרעון מיידי.

הנאשם יתייצב לנשיאת מאסרו בבית סוהר הדרים, ביום 30.10.19 עד השעה 10:00, או על פי החלטת שב"ס, כשברשותו תעודת זהות וגזר-דין זה.

על ב"כ הנאשם לתאם את הכניסה למאסר, כולל האפשרות למיין מוקדם, עם ענף אבחון ומיין של שב"ס, טלפונים: 08-9787336, 08-9787377.

התנאים הכספיים שהופקדו בתיקי המעצר הקשורים יעמדו בתוקפם עד להתייצבות הנאשם לנשיאת עונשו. למען הסר ספק, מוצא בזאת צו עיכוב יציאה מהארץ. הנאשם הצהיר שאין בידו דרכון.

הודעה זכות ערעור לבית-המשפט העליון תוך 45 יום.

ניתן היום, י' אלול תשע"ט, 10 ספטמבר 2019, במעמד הנאשם 2 וב"כ הצדדים.